

هدية
HÄDIYAH

Ang mga **Etiketa ng Paglalakbay** at ang mga Patakaran Nito

آداب السفر وأحكامه

Tagalog

فلبيني تجالوج

Ang Pangkaalamang Lupon ng
Kapisanan ng Serbisyo ng Nilalamang
Islāmiko sa Maraming Wika

Ang papuri ay ukol kay Allāh, ang Panginoon ng mga nilalang. Ang basbas at ang pangangalaga ay ukol sa Propeta nating si Muḥammad at ukol sa mag-anak niya at mga Kasamahan niya sa kalahatan.

Sa pagpapatuloy:

Ito

**ay isang pinaigsing
polyeto sa mga etiketa
ng paglalakbay at mga
patakaran nito,**

na nagsigasig tayo rito sa paglilinaw sa karamihan sa kakailanganin ng manlalakbay.

Si Allāh ay hinihilingan natin na gawin Niya ito bilang wagas na ukol sa kaluguran ng marangal na mukha Niya at na pakinabangin niya sa pamamagitan nito ang kamadlaan ng mga Muslim

**Ang Pangkaalamang Lupon ng
Kapisanan ng Serbisyo ng Nilalamang
Islāmiko sa Maraming Wika**

Una. Ang mga Etiketa ng Paglalakbay

Nararapat sa sinumang maglalakbay para sa hajj o iba pa rito kabilang sa mga pagsamba na magsagawa ng sumusunod:

Mananalangin siya ng istikhārah kay Allāh kaugnay sa oras, masasakyan, makakasama, at direksiyon ng daan kung marami ang daan; at sasangguni siya kaugnay roon sa mga kabatiran at kaangkupan.

Hinggil naman sa hajj at `umrah, tunay na ang dalawang ito ay mabuti, walang duda rito. Ang paraan ng panalangin ng istikhārah ay magdasal siya ng dalawang rak`ah, pagkatapos manalangin siya ng pagtutuon sa tama sa pamamagitan ng panalanging nasaad buhat sa Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan).

Kinakailangan sa magsasagawa ng hajj at magsasagawa ng `umrah na magpakay siya sa pagsasagawa ng hajj niya at `umrah niya ng kaluguran ng mukha ni Allāh (napakataas Siya) at pagpapakalapit-loob sa Kanya

at na mag-ingat siya sa pagpapakay ng mga walang-kapararakan ng Mundo o pakikipagmayabangan o pagtamo ng mga taguri o pagpapakitang-tao o reputasyon sapagkat tunay na iyon ay isang kadahilanan sa pagkawalang-saysay ng gawa at hindi pagtanggap dito.

Nagsabi si Allāh :

(قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا)

{Sabihin mo: "Ako ay tao lamang tulad ninyo. Ikinakasi sa akin na ang Diyos ninyo ay Diyos na nag-iisa lamang. Kaya ang sinumang naging nag-aasam ng pakikipagkita sa Panginoon niya ay gumawa siya ng gawang maayos at huwag siyang magtambal sa pagsamba sa Panginoon Niya ng isa man."}(Qur'ān 18:110)

Nasaad naman sa banal na ḥadīth:

"Ako ay ang pinakawalang-pangangailangan sa mga katambal sa pagtatambal. Ang sinumang gumawa ng isang gawa na nagtambal siya rito sa Akin ng iba pa sa Akin, mag-iiwan Ako sa kanya kasama ng itinambal niya."

Kailangan sa magsasagawa ng hajj at magsasagawa ng `umrah ang magpakaunawa sa mga patakaran ng `umrah at hajj at mga patakaran ng paglalakbay bago siya maglakbay

upang hindi siya makaiwan ng isang tungkulin o masadlak sa isang ipinagbabawal. Nagsabi ang Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan):

“Ang sinumang nagnais dito si Allāh ng isang kabutihan, magpapaunawa Siya rito sa Relihiyon.”

Kailangan sa magsasagawa ng hajj at magsasagawa ng `umrah na pumili ng pinahihintulatang yaman para sa pagsasagawa ng hajj niya at `umrah niya

dahil si Allāh ay Kaaya-aya na hindi tumatanggap kundi ng isang kaaya-aya at dahil ang bawal na yaman ay isang kadahilanan sa hindi pagtugon sa panalangin.

Ang pagbabalik-loob mula sa lahat ng mga pagkakasala at mga pagsuway;

at kung mayroon siyang mga paglabag sa mga tao, managot siya sa mga ito at kumalas siya sa kanila sa mga ito, maging ang mga iyon man ay dangal o ari-arian o iba pa roon.

Isinakaibig-ibig sa manlalakbay na magsulat ng tagubilin niya

at anumang ukol sa kanya at kailangan sa kanya. Nagsabi ang Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan):

“Hindi marapat sa taong Muslim na may bagay na nagnanais siya na magtagubilin hinggil doon na magpalipas ng dalawang gabi malibang ang tagubilin niya ay nakasulat sa piling niya.”

Magpapasaksi siya rito, magbabayad siya ng tungkulin sa kanya na mga utang, at magsasauli siya ng mga lagak sa kanya sa mga may-ari ng mga ito o magpaalam sa kanila sa pananatili ng mga ito sa kanya.

Isinakaibig-ibig sa manlalakbay na magsumikap sa pagpili ng kakasamahing maayos at magsigasig na iyon ay maging kabilang sa mga estudyante ng kaalamang Islāmiko

sapagkat tunay na ito ay kabilang sa mga kadahilanan ng pagtutuon sa kanya sa tama at hindi pagkasadlak niya sa mga mali sa paglalakbay niya at sa ḥajj niya at `umrah niya batay sa sabi ng Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan):

"Ang tao ay natatangay ng relihiyon ng matalik na kaibigan niya kaya tumingin ang isa sa inyo sa kung kanino siya matalik na nakikipagkaibigan."

at batay rin sa sabi niya (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan):

"Huwag kang makikipagkaibigan kundi sa isang mananampalataya at huwag kumain ng pagkain mo kundi ang isang mapangilag magkasala."

Isinakaibig-ibig sa manlalakbay na magpaalam sa mag-anak niya, mga kamag-anak niya, mga kapit-bahay niya, at mga kasamahan niya.

Nagsabi ang Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan):

«"Ang sinumang nagnais maglakbay ay magsabi siya sa maiiwanan niya: Nagpapalagak ako sa inyo kay Allāh na hindi nawawala ang mga lagak sa Kanya," »

Ang Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan) ay pinagpapaalaman noon ng mga Kasamahan niya kapag nagnais ang isa sa kanila na maglakbay saka nagsasabi:

«"Astawdi`u -llāhu dīnak, wa-amānatak, wa-khawātīma `amalīk.(Naglalagak ako kay Allāh ng relihiyon mo, ipinagkatiwala mo, at mga pangwakas ng gawain mo.)" »

Ang Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan) ay nagsasabi noon sa mga hinilingan niya na magtagubilin sa kanya kabilang sa mga maglalakbay:

«"Zawwadaka -llāhu -ttaqwā, wa-ghafara dhambak, wa-yassara laka lkhayra ḥaythu mā kunta. (Ipabaon sa iyo ni Allāh ang pangingilag magkasala, patawarin Niya ang pagkakasala mo, at padaliin Niya para sa iyo ang mabuti saan ka man naroon.)" »

May dumating na isang lalaki sa Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan), na nagnanais maglakbay saka nagsabi ito: "O Sugo ni Allāh, magtagubilin ka sa akin." Kaya nagsabi naman siya:

«"Nagtatagubilin ako sa iyo ng pangingilag magkasala kay Allāh at pagdakila [kay Allāh] sa bawat mataas na lugar." »

Hindi sasama sa kanya ang kalembang, ang mga instrumentong pangmusika, at ang aso sa paglalakbay

batay sa ḥadīth ayon kay Abū Hurayrah (malugod si Allāh sa kanya) na ang Sugo ni Allāh (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan) ay nagsabi:

«"Hindi sumasama ang mga anghel sa isang pangkat ng manlalakbay na may kasamang aso ni kalembang."} »

Kapag nagnais siya na maglakbay kasama ng isa sa mga maybahay niya kung mayroon siyang higit sa iisang maybahay, magpapalabunutan siya sa kanila. Kaya ang alinmang maybahay na nabunot, sasama ito sa kanya

batay sa ḥadīth ayon kay `Ā'ishah (malugod si Allāh sa kanya) na nagsabi:

"Ang Sugo ni Allāh (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan), kapag nagnais siya ng isang paglalakbay, ay nagpapalabunutan sa pagitan ng mga maybahay niya; kaya naman ang alin sa kanila na mabunot ang toka nito, lilisan siya kasama nito sa kanya."

Kanais-nais para sa kanya na lumisan para sa paglalakbay sa araw ng Huwebes sa simula ng maghapon kung naging madali sa kanya iyon batay

sa gawain ng Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan). Nagsabi si Ka`b bin Mālīk (malugod si Allāh dito):

"Talagang madalang noon na ang Sugo ni Allāh (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan) ay lumilisan, kapag lumisan siya sa isang paglalakbay, malibang sa araw ng Huwebes."

«(Si Allāh ay pinakadakila. Si Allāh ay pinakadakila. Si Allāh ay pinakadakila. Kaluwalhatian sa Kanya na nagpasilbi para sa atin nito at tayo rito ay hindi sana makakakaya. Tunay na tayo sa Panginoon natin ay talagang magbabalikan. O Allāh, tunay na kami ay humihiling sa Iyo sa paglalakbay naming ito ng kabutihan, pangingilag magkasala, at mula sa gawain ng ikinalulugod Mo. O Allāh, pagaanin Mo sa amin ang paglalakbay naming ito at paiksiin Mo para sa amin ang layo nito. O Allāh, Ikaw ay ang Kasamahan sa paglalakbay at ang pinag-iwanan sa mag-anak. O Allāh, tunay na ako ay nagpapakupkop sa Iyo laban sa pasakit⁽¹⁾ ng paglalakbay, laban sa panglaw ng tanawin,⁽²⁾ laban sa kasaklapan ng mauuwian⁽³⁾ sa ari-arian at mag-anak.)" »

(1) Ang pasakit ng paglalakbay ay ang hirap nito. Al-Ifsāh `An Ma` ānī Aṣ-Ṣiḥāḥ (4/284).

(2) Kasamaan ng anyo at kalumbayan dahil sa kalungkutan. Al-Ifsāh `An Ma` ānī Aṣ-Ṣiḥāḥ (4/284).

(3) Ang mauwian ay ang pagbabalik. Al-Ifsāh `An Ma` ānī Aṣ-Ṣiḥāḥ (4/284).

Isinasakaibig-ibig para sa kanya na manalangin ng panalangin ng paglabas mula sa tahanan sa sandali ng paglalakbay at iba pa rito. Kaya naman magsasabi siya sa sandali ng paglabas niya:

"Bismi -llāh, tawakkaltu `ala -llāh; lā ḥawla wa-lā qūwata illā bi-llāh; Allāhumma innī a`udhu bika an aḍilla aw uḍalla aw azilla aw uzalla aw aḍlima aw uḍlama aw ajhala aw yujhala `alayya. (Sa ngalan ni Allāh, sumampalataya ako kay Allāh. Walang kapangyarihan at walang lakas kundi sa pamamagitan ni Allāh. O Allāh, tunay na ako ay nagpapakupkop sa Iyo upang huwag akong maligaw o mailigaw ako, o matisod ako o maitisod ako, o mang-api ako o maapi ako, o makagawa ako ng kamangmangan o magawa ang kamangmangan sa akin.)"

Isinasakaibig-ibig para sa kanya na manalangin ng panalangin ng paglalakbay

kapag sumakay siya sa sasakyang hayop niya o kotse niya o eroplano o iba pa sa mga ito na mga sinasakyan. Kaya naman magsasabi siya:

"Allāhu akbar. Allāhu akbar. Allāhu akbar. Subḥāna -lladhī sakhkhara lanā hādhā, wa-mā kunnā lahū muqrinīn,* wa-innā ilā rabbinā la-munqalibūn. Allāhumma innā nas'aluka fī safarinā hādhā -lbirra wa-ttaqwā wa-mina l'amali mā tardā. Allāhumma hawwin `alaynā safaranā hādhā, wa-ṭwi `annā bu`dah. Allāhumma anta -ṣṣāhibu fī -ssafar, wa-lkhalīfatu fī -l'ahli. Allāhumma innī a`ūdhu bika min wa'thā'i -ssafar, wa-ka`ābati -lmandār, wa-sū'i -lmunqalabi fī -lmāli wa-l'ahli.

**Isinasakaibig-ibig para sa kanya
na hindi siya maglakbay nang
mag-isa nang walang kasabayan**

batay sa sabi ng Propeta (basbasan siya
ni Allāh at pangalagaan):

**"Kung sakaling nakaaalam
ang mga tao, sa kung ano ang
nasa pag-iisa, ng nalalaman
ko, walang maglalakbay na
isang pasahero sa isang gabi
nang mag-isa."**

“

Pamumunuin ng mga maglalakbay ang isa sa kanila upang ito ay maging

higit na mapagbuklod para sa pagkakaisa nila, higit na mapag-anyaya para sa pagkakasang-ayon nila, at higit na malakas para sa pagtamo ng layon nila.

Nagsabi ang Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan):

«"Kapag may lumisang tatlo sa isang paglalakbay, pamunuin nila ang isa sa kanila." »

”

Magsisigasig siya sa pagsasagawa ng inobligna ni Allāh sa kanya na mga pagtalima at pag-iwas sa mga ipinagbabawal at magsasakaasalan siya ng mga kaasalang nakalalamang,

kaya naman tutulong siya sa sinumang nangangailangan ng tulong at pag-alalay at magkakaloob siya ng kaalaman sa humihiling nito at nangangailangan nito. Siya ay magiging galante sa yaman niya, kaya naman magkakaloob siya sa mga kapakanan ng sarili niya at mga kapakanan ng mga kapatid niya at mga pangangailangan nila.

Nararapat na damihan niya ang paglalaan ng panggastos at mga kailangan sa paglalakbay

dahil baka lumitaw ang pangangailangan at mag-iba ang mga bagay-bagay.

Nararapat na siya roon sa kabuuan niyon ay maging maaliwalas ang mukha,

na kaaya-aya ang sarili, na masigasig sa pagpapasok ng galak sa mga kasabayan niya upang siya ay maging palakaibigang kinakaibigan.

Nararapat na magtiis siya sa nangyayari na kagaspangan ng mga kasabayan niya at pagsalungat nila sa pananaw niya

at makisama sa kanila sa pamamagitan ng pinakamaganda upang siya ay maging iginagalang sa ganang kanila at pinagpipitaganan sa mga sarili nila.

Isinasakaibig-ibig kapag nanuluyan ang mga manlalakbay sa isang tuluyan para sa kanya na magsama-sama ang isa't isa sa kanila

sapagkat nangyari nga na ang ilan sa mga Kasamahan ng Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan), nang nanuluyan sila sa isang tuluyan, ay nagkahiwa-hiwalay sila sa mga libis at mga lambak

kaya nagsabi siya (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan):

"Tanging ang pagkakahiwa-hiwalay ninyo sa mga libis at mga lambak na ito ay nangyari lamang iyon dahil sa demonyo."

Kaya sila, matapos niyon, ay nagsama-sama sa isa't isa sa kanila hanggang sa kung sakaling naglatag para sa kanila ng isang kumot ay talagang magkakasya ito sa kanila.

Isinasakaibig-ibig kapag nanuluyan sa isang tuluyan sa paglalakbay, o iba pa rito na mga matutuluyan, na manalangin sa pamamagitan ng panalanging napagtibay buhat sa Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan):

«"A`ūdhu bi-kalimāti -llāhi -ttāmmāti min sharri ma khalaq. (Nagpapakupkop ako sa lubos na mga salita ni Allāh laban sa kasamaan ng anumang nilikha Niya.)"»

Kapag nagsabi siya niyon, walang makapipinsala sa kanya na anuman hanggang sa lumisan siya mula sa tinuluyan niyang iyon.

Isinasakaibig-ibig para sa kanya na sumambit ng takbīr sa pag-akyat sa mga mataas na lugar at sumambit ng tasbīr kapag bumaba sa mga mababang lugar at mga lambak. Nagsabi si Jābir (malugod si Allāh sa kanya):

«"Kami noon, kapag umakyat kami, ay nagdadakila [kay Allāh], at kapag bumaba kami, ay nagluluwalhati [sa Kanya]."»

Hindi sila magtataas ng mga tinig nila sa pagsambit ng takbīr. Nagsabi ang Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan):

"O mga tao, maghinay-hinay kayo sa mga sarili ninyo sapagkat tunay na kayo ay hindi dumadalangin sa bingi ni sa nakaliban. Tunay na Siya ay kasama sa inyo. Tunay na Siya ay Madinigin, Malapit."

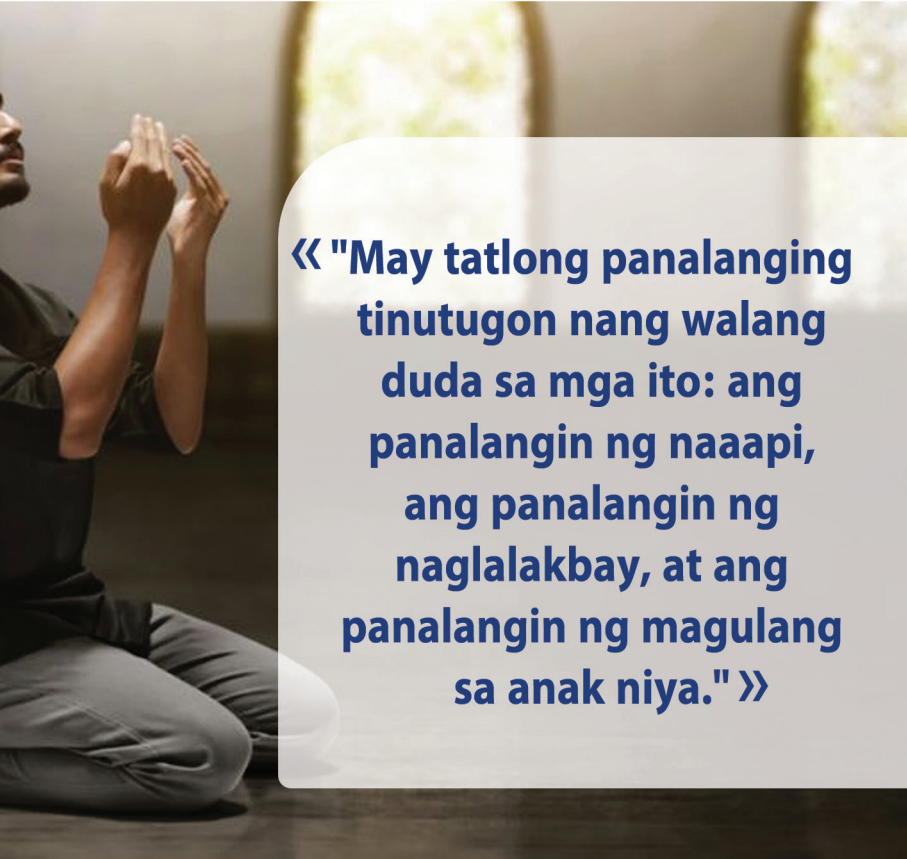
Isinasakaibig-ibig para sa kanya ang pagbiyahe sa sandali ng paglalakbay sa gabi lalo na sa simula nito batay sa sabi ng Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan):

"Manatili kayo sa paglalakbay sa gabi sapagkat tunay na ang daigdig ay tinutupi sa gabi."

Isinasakaibig-ibig para sa kanya na magparami ng panalangin sa paglalakbay

batay sa sabi ng Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan):

« "May tatlong panalanging tinutugon nang walang duda sa mga ito: ang panalangin ng naaapi, ang panalangin ng naglalakbay, at ang panalangin ng magulang sa anak niya." »

Ikalawa. Ang Kadalisan sa Paglalakbay

Kinakailangan sa manlalakbay

na magmalasakit sa kadalisan niya kaya naman magsasagawa siya ng wuḍū' dahil sa maliit na ḥadath at maligo dahil sa janābah.

Kung hindi naman siya nakatagpo ng tubig

o mayroon siyang kaunting tubig na kakailanganin niya sa pagkain niya at pag-inom niya, tunay na siya ay magsasagawa ng tayammum.

Ang pamamaraan ng pagsasagawa ng tayammum ay

na magtapik siya sa lupa ng mga kamay niya saka magpapahid siya ng mga ito sa mukha niya at mga kamay niya.

Ang kadalisan ng tayammum ay isang kadalisyang pansamantala.

Kaya naman kapag nakatagpo ng tubig, nawawalang-saysay ito at kinakailangan sa kanya ang gumamit ng tubig. Kaya kapag nagsagawa ng tayammum dahil sa janābah, pagkatapos nakatagpo ng tubig,

kinakailangan sa kanya ang maligo para rito. Kapag nagsagawa ng tayammum dahil sa pagdumi, pagkatapos nakatagpo ng tubig, kinakailangan sa kanya ang magsagawa ng wuḍū' para rito. **Nasaad sa ḥadīth:**

«"Ang malinis na lupa ay ang [pamalit sa] wuḍū' ng Muslim kahit pa hindi siya nakatagpo ng tubig nang sampung taon; ngunit kapag nakatagpo siya ng tubig, mangilag siyang magkasala kay Allāh at magpahid siya nito sa balat niya."»

Ang pagpahid sa khuff

ay isinasabatas sa Qur'ān, Sunnah, at Ijmā' (pagkakabukluran ng hatol) ng mga Alagad ng Sunnah.

Nagsasakundisyon sa pagpapahid sa khuff at anumang nasa uri nito ng mga sumusunod na kundisyon:

Na ang khuff o ang medyas ay pinapayagang bagay na dalisay;

Na nagsuot nito habang nasa kadalisan;

Na ito ay nakatatakip sa bahagi ng tungkuling pagsagawaan;

Na ang pagpahid ay dahil sa maliit na ḥadīth kaya naman hindi pinapayagan ang pagpahid dahil sa janābah ni dahil sa anumang nag-oobliga ng pagpaligo;

Na ang bisa ng pagpahid ay sa tinakdaang panahon na isang araw at isang gabi para sa residente at tatlong araw kasama ng mga gabi ng mga ito para sa manlalakbay at ang yugtong ito ayon sa tumpak na panuntunan

ay nagsisimula mula sa unang pagkakataon ng pagpahid matapos ng ḥadīth (pagkasira ng wuḍū')

at nagwawakas matapos ng 24 oras para sa residente at **72 oras** para sa manlalakbay.

Nawawala ang bisa ng pagpahid sa khuff o medyas dahil sa **tatlong pangyayari:**

Kapag nangyari ang anumang nag-oobliga ng pagpaligo gaya ng janābah, nawawalang-bisa ang pagpahid at walang pagkaiwas sa pagpaligo;

Kapag hinubad ito matapos ng pagpahid dito;

Kapag nagwakas ang yugtong isinasaalang-alang ayon sa batas, nawawalang-bisa ang pagpahid

* * *

Ikatlo. Ang mga Patakaran ng Pagpapaikli ng ṣalāh

■ **Ang pagpapaikli ng ṣalāh sa paglalakbay ay **higit na mainam** kaysa sa paglulubos**

subalit kung sakaling nilubos ng manlalakbay ang ṣalāh na apatang rak`ah sa apat na rak`ah, ang ṣalāh niya ay tumpak subalit siya ay sumalungat sa higit na mainam.

■ **Magpapaikli ng ṣalāh ang manlalakbay kapag lumisan siya buhat sa lahat ng mga baranggay niya o bayan niya.**

Ito ang doktrina ng mayoriya ng mga may kaalaman.

Kapag naglakbay siya matapos ng oras ng pagpasok ng oras ng ṣalāh, ukol sa kanya na magpaikli nito

dahil siya ay naglakbay bago ng paglabas ng oras nito.

Hinggil naman sa pagsasama

ng ḍuhr
at `aṣr

e

at ng
maghrib at
`ishā'

ito ay sunnah para sa manlalakbay sa sandali ng pangangailangan dito kapag nagpanibago siya ng biyahe at nagpatuloy rito saka gagawin niya ang higit na maginhawa sa kanya na pagsasama ng pagpapauna o pagpapaliban.

Hinggil naman sa kapag ang manlalakbay ay hindi nangangailangan ng pagsasama ng mga ṣalāh, hindi siya magsasama ng mga ito.

Halimbawa: siya ay nanunuluyan sa isang lugar na hindi siya nagnanais na lumisan mula rito kundi matapos ng pagpasok ng oras ng ikalawang ṣalāh. Ang pinakamarapat ay ang hindi pagsasama ng mga ṣalāh dahil siya ay hindi naman nangangailangan nito. Dahil doon, **hindi nagsama** ng mga ṣalāh ang Propeta (**basbasan siya ni Allāh at pangalagaan**) nang siya ay nanunuluyan sa Minā sa Ḥajj ng Pamamaalam dahil sa kawalan ng pangangailangan dito.

Hinggil naman sa ṣalāh ng pagkukusang-loob

magkukusang-loob ang manlalakbay ng ṣalāh na ikinukusang-loob ng residente. Kaya makapagdarasal siya ng ṣalāh na ḍuḥā, taḥajjud, witr, at iba pa sa mga ito na mga boluntaryong ṣalāh maliban sa boluntaryong ṣalāh sa ḍuḥr, maghrib, at `ishā' sapagkat ang sunnah ay huwag siyang magdasal ng mga ito.

Natutumpak ang magkusang-loob ng ṣalāh sa sinasakyan sa paglalakbay gaya ng sa eroplano,

kotse, barko, at iba pa sa mga ito na mga kaparaanan ng transportasyon. Hinggil naman sa ṣalāh na tungkulin, walang pag-iwas sa pagbaba mula sa mga ito **malibang sa sandali ng kawalang-kakayahan.**

Ang ṣalāh ng manlalakbay sa pamumuno ng residente **ay tumpak.**

Lulubusin ng manlalakbay ang ṣalāh tulad ng ṣalāh ng imām niya, nakaabot man siya sa buong ṣalāh o isang rak`ah o higit na kaunti. Kahit pa man nakasabay siya sa imām sa huling tashahud bago ng taslīm, tunay na siya ay maglulubos nito. Ito ay ang tama mula sa dalawang pahayag ng mga may kaalaman.

Ikaapat. Ang mga Etiketa ng Pagbabalik Mula sa Hajj at `Umrah o Paglalakbay

Nararapat na magmadali sa pagbalik at hindi magpatagal sa pananatili sa paglalakbay nang walang pangangailangan

batay sa sabi ng Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan):

"Ang paglalakbay ay isang piraso ng pagdurus. Nagkakait ito sa isa sa inyo ng pagkain niya, inumin niya, at pagtulog niya. Kaya kapag nakatapos ang isa sa inyo sa pakay niya, magmadali siya sa pag-uwi sa mag-anak niya."

Kapag nagnais siyang umuwi sa bayan niya, tunay na siya ay bibigkas ng panalangin ng paglalakbay sa sandali ng pagkasakay niya sa sinasakyan niya

at magdaragdag siya sa katapusan nito ng:
"Āyibūna, tā'ibūna, `ābidūna, lirabbina hāmidūn. (Mga umuwi, na mga nagbabalik-loob, na mga sumasamba, na sa Panginoon natin ay mga nagpupuri.)"

Isinasakaibig-ibig para sa kanya na magsabi sa sandali ng pag-uwi niya mula sa paglalakbay ng napagtibay buhat sa Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan) kapag umuwi mula sa labanan o ḥajj o `umrah. Sasambit siya ng takbīr sa bawat mataas na lugar ng

lupa nang tatlong takbīr pagkatapos magsasabi siya ng:

"Lā ilāha illa -llāhu waḥdahu lā sharīka lah, lahu -lmuḥku wa-lahu -lḥamd, wa-huwa `alā kulli shay`in qadīr. Āyibūna, tā`ibūna, `ābidūna, sājidūna li-rabbīnā ḥāmidūn. Ṣadaqa -llāhu wa`dahu, wa-naṣara `abdah, wa-hazama -l`aḥzāba waḥdah. {Walang Diyos kundi si Allāh — tanging Siya: walang katambal sa Kanya. Ukol sa Kanya ang paghahari at ukol sa Kanya ang papuri, at Siya sa bawat bagay ay May-kakayahan. Mga umuuwi, na mga nagbabalik-loob, na mga sumasamba, na nga nagpapatirapa sa Panginoon natin, na mga nagpupuri. Tinotoo ni Allāh ang pangako Niya, pinagwagi Niya ang Lingkod Niya, at ginapi Niya nang mag-isa ang mga magkakampi [laban sa Islām].}"

Isinasakaibig-ibig para sa kanya, kapag natanaw niya ang bayan niya, na magsabi ng:

"Āyibūna, tā'ibūna, `ābidūna, sājidūna li-rabbina hāmidūn. (Mga umuuwi, na mga nagbabalik-loob, na mga sumasamba, na sa Panginoon natin mga nagpupuri.)"

Mag-uulit-ulit siya niyon hanggang sa makapasok siya sa bayan niya batay sa gawain ng Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan).

Hindi siya uuwi sa mag-anak niya sa gabi, kapag nagtagal ang pagkaliban niya, nang walang pangangailangan malibang kapag nagpaabot siya sa kanila nito at nagpabatid siya sa kanila ng oras ng pagdating niya sa gabi.

Batay ito sa pagsaway ng Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan) laban doon. Nagsabi si Jābir bin `Abdillāh (malugod si Allāh sa kanilang dalawa):

"Sumaway ang Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan) na sumulpot ang lalaki sa mag-anak niya sa gabi."

Bahagi ng kasanhian kaugnay roon ang ipinakahulugan ng iba pang sanaysay:

"nang sa gayon makapagsuklay ang babaing gulu-gulo ang buhok at makapag-ahit ang babaing nalibanan."⁽⁴⁾

(4) babaing gulu-gulo ang buhok ay ang matagal na hindi nakapag-ayos at nakapagsuklay. Ang pag-aahit ay ang paggamit ng pang-ahit sa ari. Ang babaing nalibanan ay ang babaing umalis ang asawa. At-Taḥrīr Fi Sharḥ Ṣaḥīḥ Muslim ni Al-Aṣbahāniy, p. 292.

"Sumaway ang Sugo ni Allāh (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan) na sumulpot ang lalaki sa mag-anak niya sa gabi, na magpapakaba-kaba sa kanila at maghanap ng mga katitisan nila."

Isinasakaibig-ibig para sa dumarating mula sa paglalakbay na magsimula sa masjid na nasa kapitbahayan niya at magdasal doon ng dalawang rak`ah, batay sa gawain ng Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan).

Isinasakaibig-ibig para sa manlalakbay, kapag dumating siya mula sa isang paglalakbay, na maglambing sa mga bata ng sambahayan niya at mga kapit-bahay niya at magmagandang-loob sa kanila kapag sumalubong sila sa kanya.

. Ayon sa Anak ni `Abbās (malugod si Allāh sa kanilang dalawa) na nagsabi: {Noong dumating ang Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan) sa Makkah, sumalubong sa kanya ang mga munting bata ng Liping `Abdulmuṭṭalib kaya kumarga siya sa iba sa harapan niya at sa isa pa sa likuran. Nagsabi si `Abdullāh bin Ja`far (malugod si Allāh sa kanya):

"Siya (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan), kapag dumarating siya mula sa isang paglalakbay, ay nakikipagkita sa amin sapagkat nakikipagkita siya sa akin at kay Al-Ḥasan o kay Al-Ḥusayn saka nagkakarga siya sa isa sa amin sa harapan niya at sa iba pa sa likuran niya hanggang sa makapasok kami sa Madīnah."}

Isinasakaibig-ibig ang pagreregalo dahil sa dulot nito na pagpapaaya-aya ng mga puso at pag-aalis ng pagkasuklam

at isinakaibig-ibig ang pagtanggap nito at ang paggantimpala rito. Kinasusuklamang ang pagtanggap rito nang walang isang legal na pagtutol. Dahil dito, nagsabi ang Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan):

"Magregaluhan kayo, mag-iibigan kayo."

Ang pagreregalo ay isang kadahilanan kabilang sa mga kadahilanan ng pagmamahalan sa pagitan ng mga Muslim.

Isinasakaibig-ibig para sa manlalakbay, kapag dumating siya mula sa isang paglalakbay, na maglambing sa mga bata ng sambahayan niya at mga kapit-bahay niya at magmagandang-loob sa kanila kapag sumalubong sila sa kanya.

. Ayon sa Anak ni `Abbās (malugod si Allāh sa kanilang dalawa) na nagsabi: {Noong dumating ang Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan) sa Makkah, sumalubong sa kanya ang mga munting bata ng Liping `Abdulmuṭṭalib kaya kumarga siya sa iba sa harapan niya at sa isa pa sa likuran. Nagsabi si `Abdullāh bin Ja`far (malugod si Allāh sa kanya):

"Siya (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan), kapag dumarating siya mula sa isang paglalakbay, ay nakikipagkita sa amin sapagkat nakikipagkita siya sa akin at kay Al-Ḥasan o kay Al-Ḥusayn saka nagkakarga siya sa isa sa amin sa harapan niya at sa iba pa sa likuran niya hanggang sa makapasok kami sa Madīnah."}

Isinasakaibig-ibig ang pagreregalo dahil sa dulot nito na pagpapaaya-aya ng mga puso at pag-aalis ng pagkasuklam

at isinakaibig-ibig ang pagtanggap nito at ang paggantimpala rito. Kinasusuklamang ang pagtanggap rito nang walang isang legal na pagtutol. Dahil dito, nagsabi ang Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan):

"Magregaluhan kayo, mag-iibigan kayo."

Ang pagreregalo ay isang kadahilanan kabilang sa mga kadahilanan ng pagmamahalan sa pagitan ng mga Muslim.

Kapag dumating ang manlalakbay sa bayan niya, isinakaibig-ibig ang pagyayakapan

batay sa napagtibay buhat sa mga Kasamahan ng Propeta (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan) gaya ng sinabi ni Anas (malugod si Allāh sa kanya):

"Sila noon, kapag nagkita-kita, ay nagkakamayan, at kapag dumating mula sa isang paglalakbay, ay nagyayakapan."

Index

Ang mga Etiketa ng Paglalakbay at ang mga Patakaran Nito	4
Una. Ang mga Etiketa ng Paglalakbay	5
Ikalawa. Ang Kadalisan sa Paglalakbay	19
Ikatlo. Ang mga Patakaran ng Pagpapaikli ng Şalāh	23
Ikaapat. Ang mga Etiketa ng Pagbabalik Mula sa Hajj at `Umrah o Paglalakbay	27

هدية
HÄDIYAH

The Encyclopedia of Ar-Rahman's Guests

Selected material for Pilgrims and Um-rah teaching it
in languages of the world.

